

Teuvo
Matala

ELÄINTEN ARMOILLA

Pakinoita

ELÄINTEN ARMOILLA

PAKINOITA

© 2021 Teuvo Matala

Taitto ja kansi: Books on Demand

Kustantaja: BoD – Books on Demand, Helsinki, Suomi

Valmistaja: BoD – Books on Demand, Norderstedt, Saksa

ISBN: 978-952-80-9256-8

ELÄINTEN ARMOILLA

PAKINOITA

Teuvo Matala

SISÄLLYS

ESIPUHE	8
ENSIMMÄINEN LUKU	11
Lukulasit.....	12
Karhu.....	16
Ruuanlaitto.....	18
Mato	20
Koivuhalko	22
Huippu-urheilu.....	24
Vuodenajat	28
Sääski	30
Ruoka	32
TOINEN LUKU	35
Aasi	36
Apuraha	38
Jänis.....	40
Mies.....	42
Meteli	46
Vuohi.....	48
Mars	50
Badge.....	52
Juhannus	55
Jeti.....	57
Talo.....	59
Tiikeri	63
Synttäriraportti (2019).....	65
Ötsi.....	67
Käärme	69
Badge, osa 2	71
Masennus	73
KOLMAS LUKU.....	77
Kana	78
Meediat	82
Mielikuvitusystävä.....	84
Lämpömittari.....	86
Linnut.....	88
Lehmä	90
Riemann	92
Muisti	94
Baseball	96

Kissa	100
Ruissämpylä	102
Darts	104
Kalatiede.....	106
Poronkäritys.....	108
Kertausharjoitukset	110
Ikääntyminen	112
Hirvi	116
Auringonpimennys.....	118
Sika	120
Koiruus	122
NELJÄS LUKU.....	125
Eläinkunta	126
Pikaruoka	128
Häpeä	130
Anti-Tinder	132
Hiprakka.....	134
Historia.....	136
Poro	138
Poliisi.....	142
Vampyyri.....	144
Housut.....	146
Lapsisto	148
Murha.....	150
VIIDES LUKU.....	155
Olut	156
Piisami.....	158
Ideakirja	160
Päihteet	162
Kulinarismi.....	164
Hevonen	166
Kahvi	170
Tekosyy.....	172
Raha	174
Vakoilija.....	176
Kettu	178
Vaalit	180
Nenäpäivä.....	184
Kiipeilyä.....	186
Kotieläin	188
Lisäksi	190
LOPPUSANANEN	191

PAKINATUTKIELMA

Teuvo Matala 2021

ESIPUHE

En lue ikinä juurikaan mitään. Pidän tällä tavalla mieleni puhtaana salakavalilta vaikutteilta ja tieteen huijauksilta. Voisi kuvitella, että lähestymiseni eläinkuntaan ja kaikkiin muihinkin kuntiin on siis lähes sataprosenttisen empiirinen. Näin ei tietenkään ole, sanon naurahtaen ja myötätuntoisesti oletettua keskustelukumppaniani vilkaisten. Mietin paljon asioita päässäni, joten tutkimukseni pohjautuu hyvinkin paljon teoreettisiin päätelmiin.

On tärkeää tunnistaa oikea tiede. Sana "tiede" johtuu tietysti sanasta "tieto". Eli on mielellekin hyväksi, jos sen saama tieto on mielekästä. Näin ollen kannattaa tukeutua sellaiseen tieteeseen, joka tuntuu hyvältä ja sopii parhaiten juuri itselle, vähän niin kuin kenkä. Kaikki muu tieto on täysin hyödytöntä ja sen voi laittaa paluupostissa takaisin, vähän niin kuin huonon kengän tai bumerangin.

Darwinin "Lajien synty" ja Raamattu kiistelevät ihmisten suissa. En ole lukenut kumpaakaan, koska se sumentaishi arviointikykyäni. Mutta en halua ottaa tähän mukaan uskontoa. Se on oma tutkimus sinänsä. Puhun siis evoluution selityksestä eli darvinismista ja kreationismista eli luomisopista. Olen sillä tavalla puolueeton asian suhteen, että käsittääkseni uskontojen pyhät kirjat puhuvat sekoja.

En ole luomisopin kannattaja. En näe siitä todisteita. Tarkastelen realiteettikenttää esim. koiria katsellen. Katselu jää kuitenkin aina suhteellisen lyhyeksi. Koira joko haluaa kimppuuni tai muuten vaan tykö. Mutta yleensä tutkimani koiran omistaja repii sen hihnasta

mukaansa kiroillen ja pelosta laajentunein silmin minua mulkoillen.

Toivon, että mahdollisimman moni lajitoverini lukisi mahdollisen menestysteokseni "Eläinten armoilla". Tämä edellyttää kuitenkin ensin ko. kirjan julkaisua, mikä taas edellyttää sen julkaisemiseksi tarjoamista. Kirjankustantajien maailma on kuitenkin hyvin darvinistinen, joten en voi puolueettomuudessaani turvautua heihin päätä pahkaa.

Pitää vain odottaa, että joltakin kustantajalta hajoaa auto lähitienoille. Hän tulee sitten kysymään lainaksi käynnistyskaapeleita talostani, sattumalta juuri minulta. Tuolloin kirjani käsikirjoitus tipahtaa vahingossa hyllyltä. Kustantaja näkee sen ensimmäiset virkkeet ja kysyy, josko saisi julkaista teokseni. Eli jos luet tämän esipuheeni ihan oikean kirjan sivuilta, niin näin on siis tapahtunut.

Olen myös saattanut, helvetin tolo, viimeinkin tajuta omakustanteen mahdollisuuden.

www.matala.tv.

ENSIMMÄINEN LUKU

Luopumiseni huippu-urheilijan asemasta

LUKULASIT

*"Tämänkin eepoksen lukemisen kannalta
olennainen tuote"*

Myönsin itselleni eräs päivä lehteä lukiessani, etten näe juuri mitään. Kävin ilmaisella silmälasineuvojalla. Siellä minulle tehtiin sellaisella kojeella erilaisia näkötestejä. Ja vaikka minä kuinka taistelin ja parhaani yritin, niin kaikki viittasi siihen, että minä tarvitsen lukulasit. Tämä koje oli luonnollisesti ryöstökapitalistien hyödykseen kalibroima masiina. Mutta sitä ohjaili kaunis nuori nainen, joka näytti minulle tietokoneen näytölle piirtyneitä erilaisia viivoja ja numeroita. Siksi uskoin, että näköni oli käytännössä jopa heikentynyt.

Onpa autuasta, että elämäni on nyt tullut taas uusi asia, jota voin hukata jatkuvalla syötöllä. Kun tulevaisuuden arkeologit löytävät kaivauksissaan vaatimattoman kämppäni, he ihmettelevät, että miksiköhän tällä yhdellä tyyppillä oli näin paljon sytkäreitä, kynsisaksia, täytekyiniä ja lukulaseja. Asioiden toistuva kadottaminen käy hermoille ja siksi kiireyttää pulssiani. Verensuonien kaventumista valmistavien yritysten lihavat pomot nauravat sianihra suupielestä rinnuksilleen valuen, kun etsin sekopäisenä vaikkapa juuri rillejäni. Ja koska olen jo ostanut useat silmälasit, niin voin hukata niitä paljon enemmän kuin yksiä pareja.

"Laita ne paremmin päähän", voisi kolmannen luokan pikkuvanha Jena-Arvokki rääkäistä ensimmäisestä rivistä viittaamatta.

Kyllä. Ilmastointiteippi auttaa laseja pysymään siinä nokanvarrella. Mutta kun lasien hukkaaminen tapahtuukin silloin kun ne ottaa päästä. Ainakin aikoinaan joidenkin huoltoasemien vessanavaimessa oli kiinni jokin pölykapseli tai alasin, jottei avain mennyt hukkaan. Kokeilin tuota metodia, mutta luovuin siitä jo viikossa, koska ihmisten ilmoilla liikkuessani äidit tuijottivat minua ja vetivät pieniä lapsiaan lähemmäksi itseään.

Olisi helppoa valita lukulasien kehykset, jos vaihtoehtoja olisi vaikkapa viisi. Mutta koska niitä on 1152000, niin paniikkihäiriölääketeollisuuden perverssit yritysjohtajaläskit lentävät ykkösluokassa Kaakkois-Aasiaan.

Ainoa hyöty siitä, ettei löydä lukulaseja tarvittaessa on se, että huonokin kirjallisuus menettelee, koska tekstistä ei tajua mitään. Kaikista eniten tästä hyöttyy tietysti se pullea, vaurauttaan naurava tehtaanjohtaja jossakin kaukana ulkomailla. Sen tehtaan lapsityövoimahan näitä lukulaseja nälkäpalkalla tekee. Tarvitsisipa hikipajan surkea orjapiiskuri lukulasit käyttöönsä! Öykkärin elämä olisi yhtä helvettiä, koska sillähän on valtavia kasoja lukulaseja mitä kadottaa.

”Miksei televisiosta tule iltaisin enää sellaisia ohjelmia, joita voi sitten aamulla leikkiä?”

KARHU

"Ursa major"

Karhu on Suomen suullisessa perimätiedossa elävä myyttinen eläinhahmo, joka herää aina suvella hetkeksi saalistamaan marjoja ja ihmisiä. Kukaan ei ole ikinä nähnyt karhua muualla kuin vaakunoissa ja kaljapullon kyljessä. Niitä on ammuttu paljon – raanaan, ja karhu on päässyt karkaamaan. Mesikämme-
nen lihaa sanotaan herkulliseksi, vaikka siinä purkissa on itse asiassa ankkaa ja porouutetta. Päissään on moni vetänyt ananastakin.

Karhu, Bigfoot, joulupukki ja Nukkumatti asuvat Niiku-Niiku-saaressa Korvatunturilla. Yhtä usein näkee noita kaikkia. Itse olen kuullut kerran Simon metsässä karhun läpitunkevan karjaisun. Se oli pysäyttävä hetki. Kasasimme isäni kanssa nuotiokampeemme ns. hätäilemättömästi mutta hopusti. Mutta näin jälkeenpäin, tieteellisten lasien läpi ajateltuna, se ääni saattoi olla myös esim. sota-aikana metsään ajetun maalaispojan. Hän nyt siis makkarantuoksun rohkaisemana yritti saada kontaktia ihmiseen puhetaidon unohtaneena. Todennäköisempi vaihtoehto tämä on kuin metsissämme asuva Chewbacca.

Karhun kerrotaan syövän nousulohta suoraan lennosta. Tämä selittäisi tietysti jokiemme lohivajeen. Paitsi, että tällaista tapahtuu ainoastaan Pohjois-Amerikassa. Tällaisesta karhujen kalastuksesta on lukematon määrä videomateriaalia ja kaikenlaista tallennetta. Tieteen ja tiedon veljenä en voi kuitenkaan pitää täl-

Teuvo Matala on ikäisekseen nuori kirjoittaja. Mikäli uskotaan, että vaikeneminen on myöntymisen merkki, niin hänen kirjoituksiaan on jopa ylistetty maailman lehdistössä. Matala edustaa tyyliä, jossa viittaukset ja lähdeluettelo unohdetaan, koska kirjoittaja luulee olevansa niin kovin fiksu, etenkin päihtyneenä. Ja päihteisiin moni juttu kallistuukin kuin Pisan torni. Muutenkin Matalaa ei voi ainakaan vaatimattomaksi moittia, sillä kirjoittihan hän tämänkin takakannen tekstin lesosti itse kolmannessa persoonassa. Kirjoittajan ylimielisyydestä huolimatta, olisi kaikin puolin mukavaa, että lukija nauttisi tästä pakinakokoelmasta esim. iltalukemisenaan, ns. täysistunnollaan tai väitöskirjansa pääasiallisena täytteenä. Terveisiä myös kaikille tutuille!

BoD

